

Universitätsbibliothek Paderborn

**Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi
Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici**

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

170 Absolvens à casibus Papae & ordinarijs locorum reservatis
excommunicationis sententiam, & aliàs poenas incurrit, absolutione, &
habilitatione Papae reservata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

- nem, quæ non præsumitur, nisi probetur, cap. proposuit in fin. & ibi gloss. penult. declar. excommunicat. minist. cap. sicut nobis, & ibi gloss. fin. & Abb. num. 1. & 2. de sentent. excommunicat. & Navar. in cap. 167 27. nu. 278. vers. septimè quid † In foro enim conscientiæ creditur pœnitenti coram confessario propria peccata confitenti; quia ibi tractatur de suo solo præjudicio, & de nomine catholicæ & timorato homine præsumendum est, quod sit immemor lux salutis, cap. sancimus §. & licet 1. quæst. 7. gloss. 1. in dict. cap. sicut nobis, & ibi Abb. num. 4. de sentent. excommunicat. Secus autem in foro fori, in quo secundum acta, & probata est judicandum, l. illicitas, §, veritas ff. de eff. praefit. Felyn. in cap. pastoralu, num. 23. de eff. deleg. & Gomes. in reg. de anno poss ff. 170 † aliquem cuiusvis status, gradus, & conditionis, aut dignitatis, tam ecclesiasticas quam secularias, etiam si Regiae, vel Imperialis existat, ab ullo ex casibus clare, vel dubie in Bulla die Cœnæ Domini legi solita, contentis, Sedi Apostolicae reservatis, aut in futurum per Sanctitatem suam, eiusvè successores pro tempore in eadem Bulla, vel aliter reservandis; Nec etiam à casibus quos Ordinarij locorum hactenus reservarunt, vel in posterum sibi reservabunt, nullo casu, etiam necessitatis, vel impedimenti, nisi in portis articulo, seu cum nova, & speciali Sanctitatis lux, aut successorum suorum, vel Ordinariorum, quod ad casus ab ipsis tantum reservatos respectivè habita scripta licentia, Ordinarijs locorum exhibenda, absolutionis beneficium impedit, sed, cum opus fuerit, pœnitentes ad superiores legitimos judices suos accedere consulant, sub pena contrafactualibus, tam regularibus, quam

Urbem degentibus, ad confessiones audiendas approbatis, quorumcunque Ordinum, Congregationum, aut Societatum etiam Jesuitarum, jubet, & præcipit, ne sub prætextu privilegiorum, indultorum, aut facultatum generaliter, vel specificè, scripto, aut vivæ vocis oraculo, vel per communicationem à Sede Apostolica, velejus auctoritate eorum Ordinibus, Congregationibus, Collegijs, vel Societatibus, aut Archiconfraternitatibus secularium, aut singularibus personis, aut aliâs quomodo, curique, sub quibusvis tenoribus, formis, & clausulis, etiam derogatoriarum derogatoriis, ad cuiusvis etiam Imperatoris, Regum aut aliorum Principum instantiam concessarum, seu confirmatarum, audeat, vel præsumat de cetero, & in perpetuum, num. 20. vers. quod si forte. Sed dubitatur, an dicta excommunicatio sit Papæ reservata.

169 Et sublata opinionum varietate, † quibus relatis, quod dicta absolutorio non sit Papæ reservata, sed Ordinarij, sic excommunicatos absolvere possint, tenet Navar. eodem c. 27 num. 74. quem sequitur Tolet. eodem cap. 30. vers. sexti fulminat, & Sayr. in eodem Thes. cas. consil. lib. 2 cap. 25. nu. 6. & 7. Hodie tamen dicta quæstio per universam Italianam est sublata à laera congregatione Cardinalium, quæ de Clementis Papæ VIII. speciali mandato, sacerdotibus omnibus, tam secularibus, quam regularibus, per universam Italianam extra

locula-

secularibus, excommunicationis, privationis officiorum, & dignitatum, aut beneficiorum; inhabilitatis item audiendi confessiones, & ad quæcunque officia, Praleturas, beneficia in posterum obtainenda, ipso facto absque ulla alia declaratione incurrienda, saper quibus à nemine, nisi à Romano Pontifice, habilitatio, dispensatio, aut absolutio, præterquam in mortis articulo, possit impartiari, ut in decreto sub dat. die 13. Novembris 1600, per universam Ecclesiam publicato.

Decretum prefatum fuit postea interpretatum, declaratum, & moderatum, nempè, quod sub dicta prohibitione 172 † septem tantum casus comprehendantur, videlicet eorum, qui in Bulla Coenæ Domini lege consueta continentur; Ac præterea violationis immunitatis ecclesiasticæ, in terminis constat. Greg. Papæ XIV. quæ incipit, cum aliâ nonnulli; Violationis clausuræ monialium ad malum finem Provocantium, & pugnantium duello juxta decretum sacrî concilij Trident, & constitutionem Gregorij Papæ XIII. incipientem, ad tollendum, Injicientium violentias manus in clericos, juxta can. si quis suadente &c. 15. qu. 4. ac iuris dispositionem; Simonie realis scienter contractæ; Confidentialiæ beneficialis; Item omnes casus, quos Ordinarij locorum sibi reservarunt, aut in posterum reservabunt, in quibus omnibus sic enumeratis casibus duntaxat, & sublata etiam pena inhabilitatis audiendi confessiones, eadem sacra congregatio de speciali mandato Clementis Papæ VIII. vivæ vocis oraculo sibi facto mandavit prefatum decretum in sua firmitate, & pristino robore permanere.

Declarando insuper, eos quidem sacer-

dotes, tam seculares, quam regulares, qui aliquo ex privilegiis indultis, & facultatibus in supradicto decreto expressis suffulti fuerint, posse juxta eorum privilegia, induca, & facultates usu ante idem datum receptas, & quæ sub alijs revocationibus non comprehendantur, tantum, & non alias absolvere à casibus in praesenti declaratione non comprehensis, aliis sacerdotibus non privilegiatis nihil penitus concedendo. Facultatem autem, & licentiam absolvendi à casibus reservatis, quam in scriptis tantum concedi permittebatur, etiam sola viva voce concedi posse, declaravit. Et ad tollendum omne dubium, an per primò dictum decretum fuerit sufficienter specialibus privilegiis derogatum, idem Papa Clemens constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis omnibus in favorem quorumcunq; Ordinum, seu Institutorum regulatium, aut sacerdotum, tam secularium, quam regularium, editis; nec non eorundem Ordinum, seu Institutorum, ac etiam ecclesiarum, & monasteriorum, & aliorum seculiarum, seu regularium locorum quorumcunque, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis etiam mari magno, seu Bulla aurea, aut aliâ nuncupatis eisdem Ordinibus, seu Institutis, ac etiam ecclesias, & monasteris, & secularibus, seu regularibus locis, aut personis, sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, nec non irritantibus, & aliis decretis etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potesta-